

tillægges ham Pension efter Loven.“ Hvis denne Bestemmelse i Skoleloven ogsaa omfatter Lærerinder — og det gør den efter min Mening utvivlsomt —, have vi her paa det specielle Omraade, paa hvilket vi bevæge os, en Bestemmelse, som, uagtet den kun nævner Lærere og uagtet den siger „han“, ogsaa omfatter Lærerinder. Der er derfor intet som helst i Vejen for, at man kan forstaa det foreliggende Ændringsforslag saaledes, som det rettelig bør forstaas, at det ogsaa omfatter Lærerinder.

Hermed tror jeg i Korthed at have imødegaet de Indvendinger mod det foreliggende Forslag, som Ministeren med stor Vidtløftighed har fremsat. Jeg skal endnu omtale et Par Forslag. Under Nr. 49 have vi et Forslag om en Kirke i Vanløse. Naar det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og jeg ikke have kunnet tiltræde dette Forslag, er det, fordi det forekommer os utiltalende, at Administrationen ved en uklog Opræden har bundet Statsmagten paa dette Punkt. Saaledes som den højtærede Minister har maattet vedgaa det i Realiteten, har Administrationen begaaet den Fejl at bygge Præstegaarden derude paa et Jordstykke, som nogle Jordspekulanter eller Grundejere have skænket Staten paa den Betingelse, at der inden et bestemt Tidspunkt blev bygget en Kirke derpaa, et Ønske, hvis Realisation selvfølgelig vil medføre en Stigning i Grundpriserne derude. Det er en højst utiltalende Sammenblanding af Administration og Kirkelighed og Jordspekulation, som vi her staa overfor, og dette er Motivet til, at vi ikke kunne tiltræde dette Forslag.

Jeg skal endnu blot sige nogle Ord om Ændringsforslaget under Nr. 146, der gaar ud paa at opstille et imiteret Monument i Prinsens Palæ, altsaa i Museets Gaard. Det forekommer min ærede Meningsfælle i Finansudvalget, det ærede Medlem for Kalundborg, og mig i højeste Grad uheldigt, at man i Gaarden til dette betydelige og i mange Henseender fortræffelige og enestaaende Museum rejser en Imitation, som selvfølgelig maa have en tydelig Paaskrift om, at det er en Imitation. Den rejsende, som kommer hertil, og som straks, endnu inden han træder ind i selve Museet, ved at se denne Imitation opstillet i Gaarden, bliver opmærksom paa, at der i dette Museum findes Imitationer, vil staa usikker overfor Begrænsningen af dette Begreb, og han vil bestandig føle sig usikker overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt de Ting, han

ser, virkelig ere ægte, eller om det er Imitationer. Det vil bryde hele Museets Karakter og efter min bestemte Opfattelse forringe dets Værdi i meget høj Grad, at man skrider til Opsætning af en saadan Imitation i Gaarden. Jeg vil derfor paa det bestemteste modsætte mig det.

Dinesen: Der er fire Ændringsforslag paa Kultusministeriets Budget, om hvilke jeg agter at gøre nogle Bemærkninger. Først skal jeg nævne det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) sluttede med at omtale, nemlig Spørgsmaalet om en Bevilling af 2,000 Kr. til Opstilling i Prinsens Palæs Gaard af forskellige Granitmonumenter. Jeg er enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser om dette Spørgsmaal og er ogsaa enig med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) i, hvad han derom udtalte i forrige Møde. Jeg anser det for urigtigt at begynde paa at opstille et saadant imiteret Oldtidsmonument som det, hvorom der i dette Tilfælde er Tale. Jeg gik i Gaar ind i Palæets Gaard for at overbevise mig om, hvorledes man tænkte sig at anbringe dette imiterede Monument, og jeg saa da, hvorledes man har anbragt den saakaldte Jættestue fra Hårdenberg i Gaarden til højre i en forberedt Stensætning. Jeg skal ikke sige noget derom. Jeg tror, det kunde være stillet noget anderledes, men det maa de kyndige om, men nu at opstille en Imitation som Pendant dertil anser jeg for at være i overordentlig høj Grad urigtigt. Jeg ser ikke rettere, end at man maa kunnelade denne Plads ligge, som den nu er forberedt ved den i øvrigt pyntelig udførte Brolægning i Palæets Gaard. Lad os bevare det som en Plæne indenfor den Stensætning, der er skabt, saa kommer der vel en Tid, naar man venter, da man finder et virkeligt Oldtidsminde af tilsvarende Art til det, som er anbragt i Gaarden, og som kommer til at savne Plads paa et andet Sted i Landet. Naar den Tid kommer, vil der være en Plads til det her. Lad os derfor ikke spille Udgifter ved nu at anbringe noget, som ret forstaaet ikke bør anbringes i Prinsens Palæs Gaard. Her er jeg altsaa ganske enig med de ærede Medlemmer, som ere imod den Bevilling, der her er søgt. Jeg mener, at Tinget vil gøre klogt i ikke at vedtage denne Bevilling.

Under Nr. 142 findes der et Ændrings-